

Av eldste Richard J. Maynes
i De sytti

Et Kristus-sentrert hjem

Vi forstår og tror på familiens evige natur. Denne forståelse og tro skulle motivere oss til å gjøre alt som står i vår makt for å skape et Kristus-sentrert hjem.

Tidlig i min tjeneste som ung misjonær i Uruguay og Paraguay skjønte jeg at noe av det som fikk folk til å ønske å lære mer om Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, var deres interesse for vår lære om familien. Helt siden Jesu Kristi evangelium ble gjengitt har faktisk sannhets-søkende undersøkere blitt tiltrukket av læren om at familier kan være sammen for evig.

Prinsippet evige familier er et vesentlig element i vår himmelske Faders store plan for sine barn. I denne planen er det et grunnprinsipp at vi har en *himmelsk* familie så vel som en *jordisk* familie. Apostelen Paulus lærer oss at vår himmelske Fader er våre ånders Far:

“For at de skulle søke Gud ... og finne ham ...

For i ham er det vi lever og rører oss og er til ... For vi er også hans slekt.”¹

At vi er en kjærlig himmelsk Faders slekt er et så grunnleggende prinsipp i Jesu Kristi evangelium at til og med våre barn erklærer denne sannheten når de synger Primær-sangen “Jeg er Guds kjære barn”. Husker dere teksten?

*Jeg er Guds kjære barn
som han har sendt til jord.*

*Han ga til meg et jordisk hjem,
en kjærlig far og mor.*

*Led meg, før meg, gå du med meg,
så jeg finner frem.*

*Lær meg alt jeg gjøre må
så himlen blir mitt hjem.”²*

Å vite at vi har en *himmelsk* familie hjelper oss å forstå våre *jordiske* familiers evige natur. Lære og pakter

lærer oss at familien er grunnleggende for himmelens orden: “Og den samme sosiale omgang som finnes blant oss her, vil finnes blant oss der, men der vil den være ledsaget av evig herlighet.”³

Å forstå familiens evige natur er helt avgjørende for å forstå vår himmelske Faders plan for sine barn. Djevelen, derimot, ønsker å gjøre alt han kan for å ødelegge vår himmelske Faders plan. I sitt forsøk på å forpurre Guds plan, leder han et angrep på familieinstitusjonen som savner sidestykke. Noen av de kraftigere våpnene han bruker i sitt angrep, er selviskhet, grådighet og pornografi.

Vår evige lykke er *ikke* et av Satans mål. Han vet at en viktig nøkkel til å gjøre menn og kvinner like ulykkelige som ham selv, er å frarøve dem familieforhold som har *evige* muligheter. Etter som Satan forstår at sann lykke i dette liv og i evigheten finnes i familien, gjør han alt i sin makt for å ødelegge den.

Oldtidsprofeten Alma kaller Guds plan for sine barn for “lykkens store plan”.⁴ Det første presidentskap og De tolv quorum, som vi oppholder som profeter, seere og åpenbarere, har gitt oss følgende inspirerte råd med hensyn til lykke og familieviv: “Familien er forordnet av Gud. Ekteskap mellom mann og kvinne er helt avgjørende for hans evige plan. Barn har rett til å bli født innenfor ekteskapets bånd og til å bli oppdratt av en far og en mor som hedrer ekteskapsloftene med fullstendig troskap. Lykke i familien oppnås med størst sannsynlighet når den er grunnlagt på vår Herre Jesu Kristi læresetninger.”⁵

Denne lykke som omtales av Alma og senere av Det første presidentskap og De tolv quorum, er utvilsomt å finne i et hjem med en familie. Vi vil finne den i rikt monn hvis vi gjør alt vi kan for å skape et Kristus-sentrert hjem.

Søster Maynes og jeg lærte noen viktige prinsipper da vi innledet prosessen med å skape et Kristus-sentrert hjem tidlig i vårt ekteskap. Vi begynte med å følge våre kirkelederes råd. Vi samlet våre barn og hadde ukentlige familiens hjemmeaftener, så vel som daglig bønn og skriftstudium. Det var ikke alltid enkelt, beleilig eller vellykket, men med tiden ble disse enkle sammenkomstene høyt verdsatte familietradisjoner.

Vi lærte at våre barn kanskje ikke ville huske alt om leksjonen på familiens hjemmeaften senere i uken, men de husket alltid at *vi hadde hatt den*. Vi lærte at når de var på skolen senere på dagen, ville de trolig ikke huske skriftstedene eller bønningen ordrett, men de husket at *vi leste i Skriftene* og at *vi holdt bønn*. Brødre og søstre, vi kan få stor styrke

og beskyttelse for oss selv og våre ungdommer hvis vi skaper celestiale tradisjoner i hjemmet.

Å lære, undervise og praktisere prinsippene i Jesu Kristi evangelium i vårt hjem er med på å skape en kultur hvor Ånden kan være. Ved å skape disse celestiale tradisjonene i vårt hjem, vil vi kunne overvinne

verdens falske tradisjoner og lære å sette andres behov og interesser først.

Ansvar for å skape et Kristus-sentrert hjem ligger på både foreldre og barn. Foreldre er ansvarlige for å undervise sine barn i kjærlighet og rettferdighet. Foreldre må stå til regnskap for Herren for hvordan de

ivaretar sitt hellige ansvar. Foreldre underviser sine barn *med* ord og *ved* sitt eksempel. Dette diktet av C. C. Miller med tittelen "The Echo" illustrerer foreldres betydning og hvilken innflytelse de kan ha på sine barn:

*Det var en sau, ikke et lam
som ble borte i lignelsen Jesus fortalte,
en voksen sau som ble borte
fra de nittini han talte.
Hvorfor skulle vi lete etter sauene,
i oppriktighet håpe og be?
Fordi det er fare for at han går feil.
De leder bort lammene med.
Lam følger sauene, vet du,
hvor sauene enn vil gå.
Når sauer går feil,
er det ikke lenge før lammene går like
feil som dem.
Og derfor ber vi for sauene varmt
på grunn av lammene, i dag,
for når sauer går tapt,
hvilken fryktelig pris
må lammene, stakkar, betale.⁶*

Konsekvensene for foreldre som fører sine barn vill, er forklart for oss av Herren i Lære og pakter: "Og videre, i den grad foreldre i Sion ... har barn, og de *ikke* lærer dem å forstå læren om omvendelse, tro på Kristus den levende Guds Sønn og om dåp og Den Hellige Ånds gave ved håndspåleggelse ... , skal synden være på foreldrenes hoder."⁷

Det er vanskelig å overdrive foreldres betydning når det gjelder å lære sine barn celestiale tradisjoner ved ord og eksempel. Barn spiller også en viktig rolle i å skape et Kristus-sentrert hjem. La meg dele med dere en kort tale som nylig ble holdt av Will, mitt åtte år gamle barnebarn, som illustrerer dette prinsippet:

"Jeg liker å ri på hest og kaste lasso sammen med pappa. Et tau har

mange tråder som er vevd sammen for å gjøre det sterkt. Hvis et tau bare hadde én tråd, ville det ikke ha gjort jobben. Men fordi det er flere tråder som samarbeider, kan vi bruke det på mange måter, og det er sterkt.

Familier kan være som tau. Når bare ett familiemedlem jobber hardt og gjør det rette, vil ikke familien være så sterk som hvis alle gjør sitt beste for å hjelpe hverandre.

Jeg vet at når jeg gjør det rette, hjelper jeg familien min. Når jeg er snill mot søsteren min Isabelle, har vi det moro begge to, og da blir mamma og pappa glade. Hvis mamma skal gjøre noe, kan jeg

Dortmund, Tyskland

hjelpe henne ved å leke med lillebroren min, Joey. Jeg kan også hjelpe familien min ved å holde rommet mitt ryddig og med glede hjelpe til så ofte som jeg kan. Siden jeg er det eldste barnet i familien, vet jeg at det er viktig å være et godt eksempel. Jeg kan gjøre mitt beste for å velge det rette og holde budene.

Jeg vet at barn kan hjelpe sin familie å være sterk som et sterkt tau. Når alle gjør sitt beste og samarbeider, kan familien være lykkelig og sterk."

Når foreldre leder familien i kjærlighet og rettferdighet og lærer sine barn Jesu Kristi evangelium *med* ord og *ved* eksempel, og hvis barn elsker og støtter sine foreldre ved å lære og praktisere de prinsippene deres foreldre lærer dem, blir resultatet et Kristus-sentrert hjem.

Brødre og søstre, som medlemmer av Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige forstår og tror vi på familiens evige natur. Denne forståelsen og troen skulle motivere oss til å gjøre alt som står i vår makt for å skape et Kristus-sentrert hjem. Jeg bærer vitnesbyrd om at hvis vi streber etter å gjøre dette, vil vi i større grad praktisere den kjærlighet og tjeneste som ble vist oss gjennom vår Frelser Jesu Kristi liv og forsoning, og da kan våre hjem i sannhet føles som en himmel på jorden. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Apostlenes gjerninger 17:27–28.
2. "Jeg er Guds kjære barn", *Salmer*, nr. 187.
3. Lære og pakter 130:2; se også Robert D. Hales: "Den evige familie", *Lys over Norge*, jan. 1997, 61.
4. Alma 42:8.
5. "Familien – En erklæring til verden", *Liahona*, nov. 2010, 129.
6. C. C. Miller: "The Echo", i *Best-Loved Poems of the LDS People*, red. Jack M. Lyon og andre (1996), 312–13.
7. Lære og pakter 68:25; uthevelse tilføyd.